

Ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) (Αρ. 2) Νόμος του 1987 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 199 του 1987

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1980 ΕΩΣ 1987

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) (Αρ. 2) Νόμος του 1987 και θα αναγινώσκηται ομού μετά των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1980 έως 1987 (εν τοις εφεξής αναφερομένων ως «ο βασικός νόμος»), ο δε βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται ομού ως οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι του 1980 έως (Αρ. 2) του 1987.

Συνοπτικός
τίτλος.

41 του 1980
48 του 1982
11 του 1983
7 του 1984
10 του 1985
116 του 1985
4 του 1987.

2. Το εδάφιο (1) του άρθρου 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποποιήσις
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

(α) Διά της εξ αυτού διαγραφής του ορισμού του όρου «ανήλικος» και της αντικαταστάσεώς του διά του ακολούθου νέου ορισμού:

«ανήλικος» σημαίνει πρόσωπον—

(α) μη συμπληρώσαν το 15ον έτος της ηλικίας του·

(β) άρρεν άγαμον πρόσωπον, μεταξύ των 15 και των 25 ετών, όπερ τυγχάνει τακτικής εκπαίδευσεως ή εγκεκριμένης παρά του Διευθυντού μαθητείας ή διατελεί εν ενεργώ υπηρεσία εν τη Εθνική Φρουρά δυνάμει των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων του 1964 έως 1986·

20 του 1964
49 του 1964
68 του 1964
26 του 1965
27 του 1965
44 του 1965
5 του 1966
14 του 1966
41 του 1966
76 του 1966
38 του 1967
70 του 1967
66 του 1968
95 του 1968
24 του 1975
56 του 1975
33 του 1976
16 του 1977
22 του 1978
88 του 1979
81 του 1981
52 του 1984
89 του 1986.

(γ) θήλυ άγαμον πρόσωπον μεταξύ των 15 και 23 ετών, όπερ τυγχάνει τακτικής εκπαίδευσεως ή εγκεκριμένης παρά του Διευθυντού μαθητείας·

(δ) πρόσωπον άγαμον όπερ, καίτοι συμπληρώσαν το 15ον έτος της ηλικίας αυτού, στερείται μονίμως της προς συντήρησιν αυτού ικανότητος».

(β) Διά της εξ αυτού διαγραφής του ορισμού του όρου «ορφανός».

Τροποποιήσις
του άρθρου 39
του βασικού
νόμου.

3. Το εδάφιον (6) του άρθρου 39 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της αντικαταστάσεως της εν τω τέλει αυτού τελείας διά κόμματος και της εν συνεχεία προσθήκης των λέξεων «εξαιρουμένης, όμως, οιασδήποτε αυξήσεως δι' εξαρτωμένους.».

Αντικατά-
στασις
του άρθρου 40
του βασικού
νόμου.

4. Το άρθρον 40 του βασικού νόμου καταργείται και αντικαθίσταται διά του ακολούθου νέου άρθρου:

«Επίδομα
ορφανίας.

40.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, χορηγείται επίδομα ορφανίας δι' ανήλικον του οποίου αμφότεροι οι γονείς απεβίωσαν και ο εις τουλάχιστον τούτων ήτο ησφαλισμένος.

(2) Επίδομα ορφανίας χορηγείται και δι' ανήλικον του οποίου ο εις μόνον γονεύς απεβίωσεν εφ' όσον ο αποβιώσας ήτο ησφαλισμένος και ο ανήλικος συντηρηίτο εξ ολοκλήρου ή κατά κύριον λόγον υπ' αυτού κατά τον χρόνον του θανάτου, ο δε επιζών γονεύς δεν συνέζη μετά του αποβιώσαντος γονέως.

(3) Όταν ο θάνατος ησφαλισμένου προσώπου, το οποίον κατά την ημερομηνίαν του θανάτου αυτού επλήρου τας προϋποθέσεις εισφοράς διά σύνταξιν χηρείας, δεν παρέχει δικαίωμα εις σύνταξιν χηρείας δυνάμει του άρθρου 39 ή εις επίδομα ορφανίας δυνάμει του εδαφίου (1) ή του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, χορηγείται επίδομα ορφανίας δι' έκαστον ανήλικον τέκνον του αποβιώσαντος προσώπου αναφορικώς προς το οποίον θα ήτο καταβλητέα αύξησις συντάξεως χηρείας δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 59.

(4) Το εν τω εδαφίω (3) αναφερόμενον επίδομα ορφανίας χορηγείται και εις περίπτωσιν καθ' ην η σύνταξις χηρείας η καταβλητέα αναφορικώς προς τον θάνατον του γονέως ετερματίσθη ή τερματίζεται δυνάμει του εδαφίου (6) του άρθρου 39.

(5) Παν πρόσωπον αναφορικώς προς το οποίον καταβάλλεται επίδομα ορφανίας δυνάμει του εδαφίου (1) ή του εδαφίου (2), παύον να είναι ανήλικον άλλως ή λόγω θανάτου, προ της υπ' αυτού συμπληρώσεως της ηλικίας των δεκαεπτά ετών, δικαιούται εις εφ' άπαξ ποσόν ίσον προς το γινόμενον του εβδομαδιαίου ύψους του επιδόματος ορφανίας επί τον αριθμόν 52 ή τον αριθμόν των εβδομάδων διά τον οποίον θα κατεβάλλετο επίδομα ορφανίας μέχρι της υπ' αυτού συμπληρώσεως της ηλικίας των δεκαεπτά ετών, εάν ο τελευταίος αριθμός είναι μικρότερος του αριθμού 52.

(6) Το κατά το παρόν άρθρον επίδομα ορφανίας αναφορικώς προς ανήλικον μη συμπληρώσαντα το δέκατον όγδοον έτος της ηλικίας του ή ανήλικον ο οποίος είναι δι' οιονδήποτε λόγον ανίκανος να ενεργήση, καταβάλλεται εις το πρόσωπον το έχον την επιμέλειαν του ανηλίκου, εις οιανδήποτε δε ετέραν περίπτωσιν καταβάλλεται εις τον ανήλικον.

(7) Εις περίπτωσιν κτήσεως ή ανακτήσεως δικαιώματος εις επίδομα ορφανίας δυνάμει του παρόντος άρθρου, παν ποσόν καταβληθέν εν σχέσει προς τον ανήλικον δυνάμει του εδαφίου (6) του άρθρου 39 ή καταβληθέν λόγω του ότι ούτος έπαυσε να είναι ανήλικος, λογίζεται ως καταβληθέν δυνάμει των εδαφίων (1) έως (4) του παρόντος άρθρου, αναλόγως της περιπτώσεως, καθ' ην έκτασιν η αντίστοιχος περίοδος συμπίπτει μετά της περιόδου καταβολής επιδόματος μετά την εν λόγω κτήσιν ή ανάκτησιν.»

5. Το άρθρον 41 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της εκ της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) αυτού διαγραφής των λέξεων «του εδαφίου (2)» (δευτέρα γραμμή) και της αντικαταστάσεώς των διά των λέξεων «των εδαφίων (2) έως (4)».

Τροποποίησις
του άρθρου 41
του βασικού
νόμου.

6. Το άρθρον 42 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της καταργήσεως των εδαφίων (2) έως (5) αυτού και της αντικαταστάσεώς των διά των ακολούθων νέων εδαφίων:

Τροποποίησις
του άρθρου 42
του βασικού
νόμου.

« (2) Δι' ανήλικον του οποίου αμφότεροι οι γονείς είναι αγνοούμενοι ή ο εις των γονέων αυτού είναι αγνοούμενος και ο έτερος απεβίωσε, χορηγείται επίδομα αγνοουμένου, εφ' όσον ο εις των γονέων ήτο ησφαλισμένος.

(3) Όταν δι' αγνοούμενον, ο οποίος κατά την ημερομηνίαν της εξαφανίσεως αυτού επλήρου τας σχετικές προϋποθέσεις εισφοράς, δεν καταβάλλεται επίδομα αγνοουμένου δυνάμει του εδαφίου (1) ή του εδαφίου (2), χορηγείται επίδομα δι' έκαστον ανήλικον τέκνον του αγνοουμένου αναφορικώς προς το οποίον θα ήτο καταβλητέα αύξησις εξαρτωμένου των διατάξεων του άρθρου 59, εάν κατεβάλλετο επίδομα δυνάμει του εδαφίου (1).

(4) Το εν τω εδαφίω (3) αναφερόμενον επίδομα καταβάλλεται επίσης εις περίπτωσιν καθ' ην το επίδομα αγνοουμένου το καταβλητέον δυνάμει του εδαφίου (1) ετερματίσθη ή τερματίζεται λόγω του ότι η δικαιούχος επιδόματος συνήψε νέον γάμον.

(5) Παν πρόσωπον αναφορικώς προς το οποίον καταβάλλεται επίδομα αγνοουμένου δυνάμει του εδαφίου (2), παύον να είναι ανήλικον, άλλως ή λόγω θανάτου, προ της υπ' αυτού συμπληρώσεως της ηλικίας των δεκαεπτά ετών, δικαιούται εις εφ' άπαξ ποσόν ίσον προς το γινόμενον του εβδομαδιαίου ύψους του επιδόματος αγνοουμένου επί τον αριθμόν 52 ή τον αριθμόν των εβδομάδων διά τον οποίον θα κατεβάλλετο επίδομα αγνοουμένου μέχρι της υπ' αυτού συμπληρώσεως της ηλικίας των δεκαεπτά ετών, εάν ο τελευταίος αριθμός είναι μικρότερος του αριθμού 52.

(6) Το κατά το παρόν άρθρον επίδομα αναφορικώς προς ανήλικον μη συμπληρώσαντα το δέκατον όγδοον έτος της ηλικίας του ή ανήλικον ο οποίος είναι δι' οιονδήποτε λόγον ανίκανος να ενεργήση, καταβάλλεται εις το πρόσωπον το έχον την επιμέλειαν του ανηλίκου, εις οιανδήποτε δε ετέραν περίπτωσιν καταβάλλεται εις τον ανήλικον.

(7) Εις περίπτωσιν κτήσεως ή ανακτήσεως δικαιώματος εις επίδομα αγνοουμένου δυνάμει του παρόντος άρθρου, παν ποσόν καταβληθέν εν σχέσει προς τον ανήλικον λόγω του ότι ούτος έπαυσε να είναι ανήλικος ή λόγω του ότι η δικαιούχος